

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Communicatio seu participatio cum excommunicato quibus casibus
omnino sit illicita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

ter: &
ccare
con-
a, ne-
it ob-
tilita-
to &
opter
itum
e suæ
uose
nicat

com-
opter
cillas
alios
elera
uam
muitis
o in
i vel
tici-
essi-
dici-
pri-
di-
in-
ngat
em
vio-
non
àm
ul-
oo-
alis

talis substantiationis ipsius excommunicati licet enim dare excommunicatis eleemosynam ad eorum substantiationem: ut ibidem dicitur: & eadem ratione licitum est medicare in infirmitate, & huiusmodi. Quartò ratione necessitatis damni vitandi ex contractu inito. licitum est enim continuare cum excommunicato exequitionem contractus quem excommunicatus non vult rescindere, ne damnum inde ego innocens incurram: ut patet in cap. si verè, de senten. excommunic. Quintò, ratione necessitatis spiritualis consiliis pro me vel alio: ut quia non habeo alium sufficientem ad quem in hac indigentia consilii spiritualis recurram, si enim mihi licet pro salute suæ animæ excommunicato communicate, consequens est ut etiam idem liceat pro indigentia animæ meæ. Sextus vero casus, scilicet ratione metus, quantum ad participationem in diuinis, reprobatur à canone cap. facris. de iis quæ vi metusvē causa fiunt. quia participatio in diuinis est peccatum mortale, & pro nullo metu etiam cadente in constantem virum debet quis pecare mortaliter. Quantum vero ad communionem extra diuina, indubitate est (loquendo de metu cadente in constantem virum) ex ratione iuris: quia si secundum iura licitum est communicare extra diuina ratione necessitatis damni vitandi ex contractu inito, multò magis ratione damni vitandi ex metu cadente in constantem virum: quem longè maius sit hoc dannum quam illud ex contractu inito.

*Communicatio seu participatio cum ex-
communicato quibus casibus om-
nino fit illicita.*

I Llicita autem cum excommunitatis, continentur
hoc versu,
Os, orare, vale, communio, mensa negatur.

S i Si pro

284 Partic. cum exco. illic.

Si pro delictis anathema quis efficiatur.

Et exponuntur sic: Os, hoc est loquutio, siue eōram, siue per literas, siue per nuncium. Orare: hoc est communicare in oratione & diuinis, quod fit simul cum eo orando, vel audiendo Missam vel officium diuinum quocunque. Nec prædicatio tamen nec lectione quantumcunque theologalis computatur inter officia diuina in proposito. Valde: hoc est salutare: & loco salutationis dicitur ei, Deus te illuminet, aut aliquid huiusmodi. Communio: in quibuscunque actibus specialiter legitimis. Mensa: simul comedere, &c. Ita quod in huiusmodi non attenditur propinquitas aut etiam identitas loci, in quo uterque orat aut comedit: quoniam in eadē camera possunt ambo seorsum confedere & orare absque eo quod cōmunicent in comedendo aut in orando ut cōtingit quādo pulsatur ad Ave Maria. & singuli seorsum dicunt: quoniam non pulsatur ad orationem communem, sed priuatam. Et similiter in eadem Ecclesia si unus audit Missam in vna capella, & excommunicatus audit in alia capella, non communicant. Communicarent autem si ambo interessent vesperis, aut uni Missae aut uni processioni, etiam si unus esset in capite, & alter in cauda processionis extensæ per duo milliaria. Et hinc sit, vt si excommunicatus transit per Ecclesiam, aut est ibi non vt intersit vesperis, sed propter negotium aliquod licet transeundo genu flectat: & oret priuata oratione, non propterea communicant dicentes vespertas cum illo, sicut nec ipse communicat cum illis; & ideo nullus in hoc peccat.

Excommunicatio minor diuersimode consideratur.

Excommunicatio minor (hoc est Ecclesiastica censura, qua homo excluditur à passiva tantummodo par-